

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Altså i betragtning af, at det stadig væk er den samme sag, så tror jeg, at vi skal respektere taletiderne.

Så er det fru Pernille Blach Hansen.

Pernille Blach Hansen (S):

Når man hører tonen her i Folketingssalen, ikke mindst fra den første spørger, får man jo nemt den meget ubehagelige mistanke, at det her i virkeligheden slet ikke drejer sig om sagens substans, men snarere drejer sig om at jagte ministeren mest muligt rundt i manegen, og det synes jeg da er beklageligt.

Som de andre tidligere spillere har været inde på, har ministeren forklaret sig, og derfor vil jeg gerne spørge, om det ikke også i den her sammenhæng er vigtigt at kigge lidt på sagens substans, nemlig at det her reelt drejer sig om afgørende internationale spørgsmål på miljøområdet, at det drejer sig om at få en meget bred opbakning til Kyotoaftalen, som et flertal i Folketinget også tidligere har givet, fremfor at benytte lejligheden til at lave en meget væmmelig og i et meget grimt tonefald, synes jeg, jagt, der minder om en kalkunjagt på ministeren.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Eva Kjer Hansen og til sidst hr. Hans Christian Schmidt, og så tror jeg, vi lader ministeren komme til.

Eva Kjer Hansen (V):

Specielt i forlængelse af fru Pernille Blach Hansens spørgsmål vil jeg gerne spørge, fordi det for mig netop er substansen, det drejer sig om, om ministeren finder, at bare der er en tilpas bred tilslutning, så er det ligegyldigt med mandatgivningen i Folketingets Europaudvalg. Bare man kan henvise til, at der er et flertal, så behøver man ikke at tage så højtideligt, om der nu er givet et mandat eller ej?

Mit andet spørgsmål til ministeren er, om ministeren også vil beklage sin optræden efterfølgende i Europaudvalget, altså efter forespørgselsdebatten og under den, skal vi sige snak, vi havde i Europaudvalget bagefter.

Hans Christian Schmidt (V):

Det er rart, at vi får substansen bragt ind i den debat her, og derfor er det godt, at fru Charlotte Antonsen har stillet det her spørgsmål, for vi er nemlig enige om, at det her er hele kernen i Kyoto-protokollen. Der er ingen andre lande undta-

gen os selv, der mener, at den byrdefordeling kan regnes ud, sådan som vi gør det. Det håber vi der kommer flere der mener.

Derfor skal det også være fuldstændig regelret, hvad vi gør heroppe. Vi skal ikke nogen sinde begynde at skabe en usikkerhed om, hvad det i grunden er, vi taler om, er det det ene eller det andet, har vi fået mandater eller ej? Derfor er det jo meget, meget vigtigt, at vi får lejlighed til i dag at sige, at substansen er, at vi nu må stå sammen om det her, men det kan vi kun gøre, hvis vi er sikre på, at vi nøjagtigt ved, hvor langt vi er kommet i det.

Derfor vil jeg bare bede ministeren om at bekræfte, at selve forslaget, som vi jo skal sørge for at få samtykke til, netop også arbejder med, at der er aftalt helt krystalklart, hvad det er for noget. Derfor er der jo en substans i det, og derfor er det vigtigt, hvilke meldinger man giver undervejs.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Altså, jeg skal gerne love aldrig mere at svare på et spørgsmål fra fru Charlotte Antonsen uden for dagsordenen. Det skal jeg gerne love i Folketinget.

Jeg har altså lidt vanskeligt ved, at man vil køre en kæmpesag op. Vi har diskuteret det her utallige gange. Vi har vedtaget, ikke bare som en vedtagelse i Folketinget, vi har vedtaget lovgivning om denne her sag, og så prøver man at fremstille det, som om jeg har handlet helt på egen hånd og set væk fra alle regler.

Sandheden er, at det her er en anelse kompliceret i forhold til Markedsudvalgets regler, og jeg deltager gerne i en diskussion om at gøre det bedre på foranledning af fru Lene Espersen, hvis tone jeg meget bedre kan lide end Venstrøfolkenes tone.

Det her drejer sig jo ikke i første omgang om retsakter i EU. Det drejer sig om fælleseuropæiske forhandlinger i globalt regi. I globalt regi. Når det til sin tid kommer tilbage som en retsakt i EU, vil der selvfølgelig blive indhentet forhandlingsoplæg osv. Og jeg må indrømme, at den sammenhæng og den tankegang, jeg havde, heller ikke er tænkt ordentligt igennem. Jeg havde bare sagt, at det her har vi jo været enige om, uanset om vi har diskuteret det det ene eller det andet sted, og jeg mener ikke, at man kan sammenligne det med normale orienteringspunkter.

Her har vi siddet og diskuteret meget seriøse spørgsmål i både Folketingets Miljøudvalg og Folketingets Europaudvalg om Danmarks for-